

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 007528 20 Uvp
Banja Luka, 2.6.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Mire Mačkić, kao zapisničara, u upravnom sporu po zahtjevu M. B. za zaštitu prava i sloboda zajemčenih Ustavom Republike Srpske iz B., (u daljem tekstu: podnositac zahtjeva), odlučujući o zahtjevu podnosioca zahtjeva za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj: 12 0 U 007528 19 Uz od 19.8.2019. godine, u sjednici vijeća, održanoj 2.6.2021. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem odbijen je, kao neosnovan, zahtjev M. B., podnesen dana 14.8.2019. godine, za zaštitu prava i sloboda pojedinaca zajemčenih Ustavom Republike Srpske, u kojem je istakao da su njegova prava i slobode zajamčene Ustavom povrijedene radnjama ovlaštenog službenog lica S. V., direktora Direkcija ... R.S., te zamjenika Pravobranilaštva Republike Srpske, M. R., a koje radnje još traju.

U obrazloženju pobijanog rješenja je navedeno da iz sadržaja podnesenog zahtjeva i priloženih spisa uz zahtjev proizlazi da nisu ispunjeni uslovi iz odredaba člana, 55. i 57. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), jer da M. B. podnosi zahtjev za radnje koje moraju biti nezakonite i da još traju, čega nema u konkretnom zahtjevu, jer je službeno lice S. V. aktom od 18.7.2018. godine odgovorio na dopis Okružnog suda u Bijeljini da Direkciju ... R. S. u naznačenom postupku zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, dok je službeno lice M. R. dao odgovor na žalbu u predmetnom postupku, na koji se podnositac zahtjeva poziva, te takve radnje nemaju karakter nezakonitih radnji koje ima u vidu odredba člana 55. ZUS. Posebno je istaknuto da je već odlučivao sud, rješenjem broj: 12 0 U 005897 16 Uz od 13.10.2016. godine po zahtjevu podnosioca o navodnim nezakonitim radnjama S. V., koji postupak je pravosnažno završen, te da nije moguće ponovo odlučivati o istovrsnom zahtjevu, ali kako je podnositac zahtjeva novim zahtjevom obuhvatio kako to lice, te M. R., zbog navedenog je ponovo odlučivano o radnjama, koje su po ocjeni podnosioca zahtjeva ta lica bila dužna da preduzmu, a nisu, što nema karakter nezakonitih radnji, niti radnje koja još uvjek traje, što je preduslov za podnošenje zahtjeva.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev) podnositelj zahtjeva pobjija njegovu zakonitost zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povrede propisa o postupku, koja je od uticaja na rješenje stvari. Smatra da su povrijeđena njegova prava, jer je nižestepeni sud propustio da utvrdi navedene nezakonite radnje, pa da nije pravilno primijenjen Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP), posebno član 112., s obzirom da je rješenje, na koje se nižestepeni sud poziva zasnovano na lažnom iskazu od 9.8.2016. godine i od 18.7.2018. godine te na lažnim ispravama. Tvrdi da zahtjev nije podnio protiv M. R., a da navedene radnje i danas traju, jer je S. V. odbio, ili izbjegao da po službenoj dužnosti obavijesti zamjenika Pravobranilaštva Republike Srpske da može pokrenuti upravni spor, jer je povrijeđen Zakon o izbjeglim i raseljenim licima, kao i Zakon o prestanku primjene Zakona o korišćenju napuštene imovine. Nadalje ističe da je rješenje nižestepenog suda broj: 12 0 U 005897 18 U nezakonito, jer u tom predmetu nije sudilo vijeće od troje sudija, niti je održana usmena rasprava. Tvrdi da nižestepeni sud nije utvrdio odlučne činjenice, na štetu njegovih prava, te nadalje iznosi neslaganje sa ranije donesenim rješenjem protiv S. V.. Predložio je da se zahtjev uvaži pobjljano rješenje ukine, te predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje.

U odgovoru na zahtjev S. V., direktor Direkcije ... je naveo da je zahtjev neosnovan, a pobjljano rješenje pravilno. Predložio je da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobjljano rješenje, odgovor na zahtjev i cjelokupne spise predmetne upravne stvari i ovog upravnog spora, na osnovu odredbe 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Pravilno nižestepeni sud u pobjijanom rješenju konstatiše da nisu ispunjeni uslovi za postupanje po zahtjevu imenovanog, propisani odredbama člana ZUS, čiji sadržaj je interpretirao u obrazloženju rješenja.

Podnositelj zahtjeva nije precizirao koje konkretne radnje su nezakonite, a iz sadržaja upravnog spisa i odgovora na zahtjev jasno proizlazi da je tužilac koristio pravnu zaštitu koja se odnosi na odlučivanje po njegovom zahtjevu za naknadu materijalne štete. Imenovani je koristio sva pravna sredstva tako da nije onemogućen u korišćenju pravne zaštite. Otuda je pravilno nižestepeni sud njegov zahtjev odbio kao neosnovan, jer da su svi postupci, koji su vođeni pred organom uprave, pravosnažno okončani, a tvrdnje podnosioca zahtjeva da su službena lica prilikom donošenja upravnih akata povrijedila njegova prava, jer da su trebali postupati drugačije, nemaju osnova u naprijed navedenim odredbama ZUS, a izražavaju samo nezadovoljstvo tim aktima, čija zakonitost se ne može preispitivati u predmetnom postupku. Konkretno nije nezakonita radnja kada S. V., kao direktor Direkcije ... dostavlja dopis nižestepenom суду u kojem ga obavještava da će ga u tom postupku zastupati Pravobranilaštvo Republike Srpske, posebno iz razloga što je taj postupak pravosnažno okončan, niti odgovor na žalbu zamjenika pravobranioca može imati karakter nezakonite radnje, kako to pogrešno zaključuje podnositelj zahtjeva, jer karakter nezakonite radnje, koju preduzima službeno lice treba da direktno povređuje prava i slobode, zagarantovane Ustavom Republike Srpske, kojom se neposredno sprečava ili ograničava podnositelj zahtjeva u vršenju prava, ili slobode. Pored toga, a shodno članu 57. ZUS zahtjev se podnosi dok traje radnja, što u konkretnom nije slučaj, kako je to pravilno zaključio nižestepeni sud.

Zbog navedenog, po ocjeni ovog suda, u pobijanom rješenju nisu ostvareni razlozi iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njegovo vanredno preispitivanje odbija, na osnovu odredbe člana 40. stav 1. ZUS.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić